

Svenska sangin "Kocken er död" duga tey øll, og hvørja ferð hesin er á skránni, er Tummas við at kóðna av láti

Spæla og syngja við góðan hug

Tað rungar eftir í Venjingarskúlanum, tá tey hava sang og tónleik fyri brekað í kvøldskúlanum

Myndir: Kalmar
Tekstur: Randi

Klokkan fimm mánadagar er tónleikur fyri brekað í kvøldskúlanum.

Bette er tann fyrsta, sum møtir, og so koma hini so

við og við, Herluf, Tóru, Heini, Edvard, Herborg og Tummas. Henda dagin vóru tey ikki fleiri. Onkur er sjúk, og onkur hevur

forfall.

Hetta er fyrsta árið kvøldskúlin hevur tónleik fyri brekað. Tað skuldi verið lögð, um lærugreinin ikki

eisini verður á skránni næsta ár, tí tað gongur so væl í allar mátar.

Áðrenn tey fara at spæla, hita tey upp við sang. "Kocken er död" eitur hesin sangurin, ein kanon, sum tey so syngja inn ímillum nakrar ferðir.

Bette tímir betur at spæla enn at syngja, so hon spælir til sangin.

- Eg fekk mína fyrstu munnharpu, tá eg var seks ára gomul. Nú eri eg 79, so eg havi spælt í 73 ár, sigur Bette. Pápi hennara keypti munnharmonikuna frá Hans Peturi Heima í Stovu á Gluyvrum. Hann seldi ljóðföri.

Lærði seg sjálv

Eingin var at læra Bette at spæla, tá hon var smágenta. Hon lærði seg sjálv við at lurta eftir sangum, og skjótt dugði hon at spæla teir.

- Tað gekk væl. Eg haldi, eg havi tað frá mammu, tí hon var so musikalsk, sigur Bette.

Hon hevur átt fleiri munnharpur hesi 73 árin.

Nú eitt árið fekk hon eina spildurnýggja. Tá hon varð spurð, hvat hon ynskti sær í føðingardagsgávu, var hon skjótt at svara, at hægsta ynski hennara var ein nýggj munnharpa.

Spæla væl saman

Bette er ikki tann einasta her, sum spælir á munnharpu. Tummas hevur eisini sína, og samspælið teirra millum gongur frálíkt.

Meðan tey flyta eitt sindur um, undirhældur Bette við einum reilendara. Øll yppa øksl, tá hon spyr, um vit ikki duga at dansa tað.

Tóri syngir fyri, at stólar-nir standa, har teir skulu. Tóri syngur og vil fegin læra at spæla á trummum, men tað er avmarkað, hvat ber til á hesum stutta kvøldskúlaskeiðinum. Tað verður kanska næsta ár.

So er Niklas hjá Pena á skránni. Bette og Tummas spæla á munnharpu, og tann bara 15 ára gamli Heini spælir guitar. Tað gera lærarnir Edvard og Herluf, sum nú eisini er komin uppi, eisini.

Heini dugði ikki at halda einum gitari, tá hann byrjaði á kvøldskúlanum í heyst. Nú skiftir hann greb sum brennt. Edvard situr undir høini á honum og

Bette hevur spælt á munnharpu, síðan hon var smágenta